Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	15C/139/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1212217685
Dátum vydania rozhodnutia:	25. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Oľga Nižňanská
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2014:1212217685.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Nižňanskou, v právnej veci navrhovateľky: V. H., J.. XX.X.XXXX, V., Č.. XXX, Q. N., zastúpená advokátom JUDr. Jánom Legerským, AK Námestie sv. Anny 25 v Trenčíne, proti odporcovi: Ringier Axel Springer Slovakia, a.s., Prievozská 14 v Bratislave, IČO: 00 678 155, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Havlátom, AK HAVLÁT & Partners, Rudnayovo nám. 1 v Bratislave, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke titulom náhrady nemajetkovej ujmy 10.000 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania 666 € a náhradu trov právneho zastúpenia 1.127,70 € na účet advokáta JUDr. Jána Legerského, č.ú. XXXXXX-XXX/XXXX, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 17.7.2012 domáhala ochrany jej osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy v sume 20.000 € a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnila zásahom odporcu do jej osobnostných práv chránených § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, ku ktorému došlo zverejnením jej mena a fotografií v novinových článkoch publikovaných v nezávislom denníku Nový čas, ktorého vydavateľom je odporca. Následkom tohto neoprávneného zásahu stratila navrhovateľka možnosť pokračovania v jej doterajšom zamestnaní a bola jej značne sťažená možnosť získať iné zamestnanie primerané jej vzdelaniu a praxi, čím prišla o možnosť získať trvalý príjem. Navrhovateľka je živiteľkou štyroch detí, z toho troch maloletých.

V súvislosti s trestným konaním jej manžela S.. M. H. pre zločin lúpeže, ktoré sa právoplatne skončilo 21.5.2012, došlo opakovane v štyroch prípadoch k uverejneniu článkov v denníku Nový čas, v ktorých došlo bez vedomia a súhlasu odporkyne k uverejneniu jej mena, ako aj farebných obrazových snímok spolu so snímkami jej maloletej dcéry J., nar. XX.X.XXXX. Navrhovateľka sa nedopustila žiadnej trestnej činnosti, viedla a vedie usporiadaný život, pričom spájanie jej osoby s trestnou činnosťou jej manžela, je zásahom do jej práv chránených zákonom.

Odporca dňa 7.11.2011 uverejnil článok a zverejnil dvakrát bez jej súhlasu a vedomia fotografiu navrhovateľky s uvedením jej mena a rodinného vzťahu k manželovi a to jeden krát fotografiu zo svadby a jeden krát fotografiu, kde sú obaja spolu s ich maloletou dcérou J.. V tomto článku sa tiež uvádzajú skutočnosti, ktoré mala navrhovateľka povedať, avšak táto rozhovor nedala žiadnemu

redaktorovi denníka Nový čas. Nemá preto vedomosť, na základe čoho sa dokonca v priamej reči uvádzajú v predmetnom článku informácie o jej vyjadreniach.

V ďalšom článku uverejnenom dňa 18.11.2011, je opakovane zverejnená fotografia navrhovateľky spolu s manželom a maloletou J. a opakovane sa v ňom v priamej reči uvádza jej vyjadrenie, ktoré však nikdy nedala.

Tretí článok bol uverejnený v denníku Nový čas dňa 13.3.2012, v článku sa uvádzajú skutočnosti v súvislosti s hlavným pojednávaním vo veci trestnej činnosti jej manžela, pričom k tomuto článku bola uverejnená rovnaká fotografia ako v článku zo dňa 7.11.2011, na ktorej je navrhovateľka s manželom a maloletou dcérou.

Napokon dňa 22.5.2012 v súvislosti s odvolacím konaním na Krajskom súde v Trenčíne, došlo taktiež k zverejneniu fotografií identických ako v článku zo dňa 7.11.2011, naviac aj zverejnenie fotografie navrhovateľky a jej manžela z pojednávacej miestnosti.

Vo vyššie uvedených prípadoch došlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľky a to zverejnením jej fotografií a fotografie jej maloletej dcéry v kontexte s trestnou činnosťou jej manžela, pričom na takéto zverejnenie navrhovateľka nikdy nedala súhlas.

Na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti sa nevyžaduje vyvolanie následkov, postačuje, ak je takýto zásah objektívne spôsobilý tieto narušiť, lebo ohroziť záujem chránený zákonom. Navrhovateľke sa v dôsledku konania odporcu výrazne zmenil jej život, pretože sa do povedomia širokej verejnosti dostala ako príbuzná zločinca a zároveň ako osoba, ktorá mala túto jeho činnosť schvaľovať a sa s ňou stotožniť. Dôsledkom tohto neoprávneného zásahu bola strata možnosti zamestnania u jej dovtedajšieho zamestnávateľa,

ktorým bola Poštová banka, a.s., Bratislava, u ktorého navrhovateľka pracovala ako vedúca pobočky v Novom Meste nad Váhom. Navrhovateľka mala síce uzatvorený pracovný pomer na dobu určitú, avšak mala prísľub ďalšieho zamestnávania v tej istej pracovnej pozícii po skončení materskej dovolenky. Práve v dôsledku spojitosti navrhovateľky s bankovými lúpežami jej manžela, bolo navrhovateľke oznámené, že nemôže byť ďalej v banke zamestnaná, nakoľko v článkoch uverejnených v denníku Nový čas bolo uvedené, že sa aj voči nej vedie vyšetrovanie v smere, že bola v trestnej činnosti svojmu manželovi nápomocná.

V dôsledku toho navrhovateľka stratila možnosť získania trvalého príjmu a ocitla sa spolu s deťmi v nepriaznivej finančnej situácii. V rámci viacerých pohovorov s možnými zamestnávateľmi navrhovateľka pocítila, že dôvodom jej neprijatia do práce je práve jej neželaná silná medializácia v denníku Nový čas. Navrhovateľka sa tiež stala terčom mnohých verbálnych útokov na verejnosti v tom zmysle, že by aj ona mala ísť do basy, keďže svojmu manželovi pomáhala a musela o všetkom vedieť. Terčom takýchto útokov sa stali aj deti navrhovateľky.

Vzhľadom na intenzitu zásahov odporcu do osobnostných práv navrhovateľky, keď tento opakovane (celkom štyri krát) bez jej súhlasu a vedomia uverejnil vo svojom denníku články s jej fotografiami ako aj fotografiami jej maloletého dieťaťa, pričom v priamej reči zverejnil aj údajný rozhovor a vyjadrenia navrhovateľky, ktoré nikdy nevyslovila a vzhľadom na nepriaznivý dopad týchto článkov na jej ďalší život, ako formu satisfakcie žiada navrhovateľka nemajetkovú ujmu v peniazoch. Postup odporcu považuje za protiprávny a krajne neetický.

Odporca sa k návrhu vyjadril písomným podaním doručeným súdu 19.3.2013. V ňom vyjadril presvedčenie, že k žiadnemu zásahu do osobnostných práv navrhovateľky uverejnením predmetných článkov nedošlo. Zákon neposkytuje právu na ochranu osobnosti absolútnu ochranu. Ústava SR zaručuje slobodu tlače a slobodu prejavu, ktoré tvoria základ demokratickej spoločnosti. Európsky súd pre ľudské práva zdôraznil, že poistka, ktorú článok 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd priznáva novinárom vo vzťahu k spravodajstvu o otázkach verejného záujmu, je podmienená tým, že títo konali v dobrej viere s cieľom poskytnúť presné a dôveryhodné informácie súlade s novinárskou etikou.

Niet pochýb o tom, že spravodajstvo o trestnej činnosti je prinášaním informácií o otázkach verejného záujmu a teda realizáciou slobody prejavu a práva na informácie. Súčasťou štandardu slobody prejavu a práva na informácie je aj právo šíriť tvrdenia vykonané inými, šíriť informácie publikované na internete a komentovať skutočnosti, ktoré boli na internete uverejnené.

Uverejnením článkov v denníku Nový čas informujúcich o trestnej činnosti manžela navrhovateľky si odporca plnil svoju spravodajskú úlohu vo vzťahu k verejnosti a jej práva na informácie. Podobizne navrhovateľky , jej manžela a dcéry zverejnila samotná navrhovateľka na internete a to tak na Facebooku navrhovateľky a jej manžela, ako aj na internetovej stránke pod http:/..Y..N.-V. a na T..S..sk a to za účelom účasti na súťaži, v rámci ktorej zverejnila aj svoje meno a priezvisko. Okrem toho uviedla aj ďalšie údaje o svojom osobnom živote, teda že sa opäť vydala, že už má tri deti, kde pracovala a podobne. Tým navrhovateľka vylúčila tieto skutočnosti zo svojej intímnej sféry a teda ďalšie prevzatie týchto informácií a ich ďalšie šírenie nemožno považovať za neoprávnený zásah do jej súkromného života. Skutočnosť, že tieto informácie o navrhovateľke boli uverejnené odporcom v súvislosti s trestnou činnosťou jej manžela, je bez právneho významu. Nikde v článkoch sa neuvádza, že by navrhovateľka mala čokoľvek spoločné s trestnou činnosťou jej manžela. Jej fotografie boli uverejnené len za účelom zdôraznenia dôsledkov trestnej činnosti jej manžela, kedy v dôsledku jeho zadržania, väzby a následného odsúdenia, zostala navrhovateľka so štyrmi deťmi sama.

Čo sa týka námietky navrhovateľky o uverejnení jej fotografie z pojednávania na Krajskom súde v Trenčíne, táto námietka je neopodstatnená, nakoľko pojednávanie bolo verejné. Čo sa týka týchto obrazových snímkov, je nesporné, že tieto snímky je vydavateľ oprávnený použiť pre účely tlačového spravodajstva v zmysle § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Skutočnosť, že navrhovateľka je manželkou páchateľa štyroch lúpeží, je fakt, o ktorom sa v mieste jej bydliska všeobecne vedelo; jej podobizeň a podobizeň jej dcéry bola verejnosti známa jej pričinením; nikde v článkoch sa netvrdí, že by mala niečo spoločné s trestnou činnosťou manžela. Tvrdenie navrhovateľky, že v dôsledku uverejnenia predmetných článkov stratila možnosť sa opätovne zamestnať nie je dôveryhodné, pretože nikde v článkoch sa nespomína, že bola ako riaditeľka banky lúpežiam nápomocná. V banke bola zamestnaná iba na dobu určitú a teda nemala právny nárok na to, aby bola opätovne prijatá na to isté miesto .

Na základe vyššie uvedených skutočností odporca nezodpovedá za nepriaznivú ekonomickú situáciu navrhovateľky a návrh žiada v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodný a vychádzajúci len zo subjektívnych pocitov navrhovateľky. Výsluchom svedkov je tiež možné preukázať, že navrhovateľka poskytla rozhovor redaktorke denníka Nový čas L. Š..

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania, ako aj predvolaných svedkov L. Š., Z. I. a G.. L. Š., oboznámil sa s obsahom spisového materiálu, najmä obsahom štyrom článkov uverejnených v denníku Nový čas, pričom dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

Dňa 7.11.2011 bol v denníku Nový čas, ktorého vydavateľom je odporca, uverejnený článok redaktorky L. Š. s nadpisom " L. S. L. N. Š. O. N.", v ktorom sa opisuje prípad spáchania trestného činu lúpeže, ktorého sa dopustil manžel navrhovateľky. V článku sú v priamej reči uvedené a hrubo zvýraznené nasledovné slová navrhovateľky: "Je to veľké klamstvo, môj manžel nič také neurobil. Bol absolútne dokonalý muž, policajt. Momentálne je vo vyšetrovačke v Ilave a zohnala som mu najlepšieho právnika, ktorý ho z toho vyseká. Priznal sa len pod nátlakom, všetko to na neho len nahrali," tvrdí zúfalá V.. ...Nikoho ani len netrápi, kam pôjdem so štyrmi deťmi a čo budeme robiť. Dokážem, že môj manžel je nevinný. Počas domovej prehliadky nič nenašli okrem počítača a lepiacich pások," dodala. Zaujímavé je, že V. niekoľko rokov pracovala v banke. Najskôr v Slovenskej sporiteľni, potom v Poštovej banke...."

K článku sú pripojené dve fotografie, jedna menšia svadobná fotografia, na ktorej je navrhovateľka s manželom a druhá veľká fotografia navrhovateľky a jej manžela, ktorý drží na rukách ich malé dieťa. S výnimkou dieťaťa sú ich tváre zreteľné a bez prekrytia.

Dňa 18.11.2011 bol v denníku Nový čas uverejnený článok s nadpisom "K. L. I. J.", ku ktorému je pripojená rovnaká fotografia navrhovateľky, jej manžela a dcéry, všetkých bez prekrytia tvárí čiernou páskou.

V článku sa okrem iného uvádza, že: "Aj napriek tomu, že manželka vybavila pre svojho muža M. najlepšieho advokáta a ešte prednedávnom sa vyjadrila, že ho z toho vyseká, neuspela. Viem, že to neurobil a budeme bojovať ďalej. Dokážeme, že je nevinný, povedala manželka obvineného policajta V.. Tá pracovala dlhé roky v banke a podľa našich informácií sa polícia zaoberá aj verziou, že mu práve ona mohla byť v lúpežiach nápomocná."

Dňa 13.3.2012 bol v denníku Nový čas uverejnený článok s nadpisom: "K. G. K.: Š. N. I. G." K článku je opätovne pripojená fotografia navrhovateľky a jej manžela v náručí s ich dieťaťom. Fotografia je v menšom formáte pod článkom, tváre na fotografii nie sú prekryté páskou.

Dňa 22.5.2012 denník Nový čas opätovne priniesol informáciu o odsúdení manžela navrhovateľky s nadpisom: " Za Š. X.D. X V. G.

V článku sa uvádza meno a priezvisko manžela navrhovateľky a tiež meno navrhovateľky ako jeho manželky. K článku bola opätovne pripojená fotografia navrhovateľky s manželom a dieťaťom s neprekrytými tvárami.

Súd sa ďalej oboznámil s Pracovnou zmluvou navrhovateľky, z ktorej zistil , že od 16.11.2009 do 15.11.2010 pracovala v Poštovej banke, a.s., ako vedúca pobočky v Novom Meste nad Váhom.

Z Odpisu Notárskej zápisnice č. J. XXX/XXXX, J. XXXX/XXXX, J. XXXX/XXXX, spísanej dňa 13.3.2013, o osvedčení právne významnej skutočnosti, ku ktorej bola pripojená svadobná fotografia navrhovateľky a jej manžela a tiež časť diskusie navrhovateľky z diskusného fóra spolu s fotografiami jej maloletej dcéry J., stiahnuté z internetových stránok v prítomnosti notárky JUDr. Luciany Rebrovej, vyplýva, že tieto fotografie boli uverejnené na internetovej sieti.

Pri výsluchu navrhovateľka zotrvala na svojom návrhu v celom rozsahu. Jej právny zástupca k Vyjadreniu odporcu uviedol, že odporca si svoju informačnú povinnosť mohol splniť už uvedením skutočnosti o trestnom stíhaní jej manžela. Používať v článkoch údajné vyjadrenia navrhovateľky nebolo pre objasnenie tejto trestnej činnosti vôbec potrebné a už vôbec nebolo potrebné uverejňovať v každom článku jej fotografie ako i fotografiu jej maloletého dieťaťa. Obrana odporcu, že tieto fotografie navrhovateľka sama uverejnila na internete je úplne irelevantná. Fotografie boli uverejnené bez jej súhlasu , teda v rozpore so zákonom ako aj v rozpore s bodom 4 Pravidiel používania internetovej stránky. Tieto jej fotografie boli použité v periodiku s celoslovenskou pôsobnosťou a naviac pri článkoch popisujúcich trestnú činnosť jej manžela. Pokiaľ ide o argument odporcu, že považoval za potrebné pomôcť navrhovateľke tým, že bude informovať širokú verejnosť o tom, ako je poškodená v dôsledku trestného stíhania jej manžela, považuje ho za výsmech žalobe. Uvedené články ju poškodili v oblasti jej profesionálneho života, pretože z nich jednoznačne vyplýva, že navrhovateľka sa mala na trestnej činnosti svojho manžela nejakým spôsobom podieľať, prípadne ju mala schvaľovať. V zmysle zákona nie je potrebné, aby bol spôsobený nejaký následok, stačí ak zásah do osobnostných práv bol spôsobilý takýto následok vyvolať. Odporca sa chová pokrytecky, pričom mu ide len o senzácie, ktoré zvyšujú predajnosť jeho periodika a dosahovanie čo najvyššieho zisku. Pritom neváha zničiť dobrú povesť a profesionálnu kariéru slušných ľudí.

Navrhovateľka zdôraznila, že žiadnej redaktorke denníka Nový čas neposkytla rozhovor a nepovedala slová, ktoré boli publikované v článkoch, teda to, čo tam bolo v tej súvislosti uverejnené, že povedala, je klamstvo. Volali jej rôzni ľudia, známi, pýtali sa, prečo poskytovala rozhovory a prečo poskytla fotografie, že si tým škodí. V uverejnených fotografiách neboli tváre začiernené páskou, čím sa dostala spolu s dcérou a deťmi do povedomia verejnosti ako kriminálnik. V článkoch bolo dokonca uvedené, že bola trestnej činnosti manžela nápomocná. Keď zostala sama, bola nútená hľadať si prácu, čo sa jej nepodarilo práve v súvislosti s predmetným konaním odporcu. Vo výberovom konaní na pracovnú pozíciu vo VÚB banke jej pracovníčka banky p. Š. v súvislosti s článkami v Novom čase oznámila, že ju na túto pozíciu nemôžu vybrať.

Odporca sa taktiež pridržal svojho písomného vyjadrenia k žalobe. Namietol, že z jeho strany neprišlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľky, nakoľko v danom prípade išlo o plnenie si jeho informačnej povinnosti o dôsledkoch trestnej činnosti manžela navrhovateľky. Išlo teda o informácie vo verejnom záujme. Otázka nestojí tak, ako sa domnieva navrhovateľka, či bolo alebo nebolo potrebné uverejniť

takú, alebo onakú informáciu, nakoľko takáto úvaha nemá oporu v zákone a je nepochopením slobody prejavu v demokratickej spoločnosti. Osobitne poukázal na to, že boli uverejnené fotografie, resp. informácie, ktoré boli dostupné z verejnej internetovej siete a v zmysle judikatúry ESĽP bolo takéto šírenie informácií prípustné. Čo sa týka poukazu na pravidlá používania internetovej stránky, zásah do autorských práv nie je predmetom tohto sporu. Ak by aj išlo v tomto prípade o autorské dielo, autorský zákon umožňuje fotografie použiť na informačné účely. Odporca poprel, že uverejnením článkov došlo k zásahu do dobrej povesti navrhovateľky a to z dvoch dôvodov:

1/ v článkoch sa neuvádza, že by sa navrhovateľka na trestnej činnosti svojho manžela podieľala, alebo že by ju schvaľovala.
2/ skutočnosť, že bola manželkou osoby, ktorá sa dopustila trestného činu lúpeže, bola pravdivá, pričom uverejnenie pravdivej informácie nie je spôsobilé neoprávnene zasiahnuť do jej dobrej povesti.

Odporca ďalej uviedol, že žaloba je postavená na absolútne nesprávnom a chybnom vnímaní obsahu článkov, keď navrhovateľka tvrdí niečo, čo v článkoch nebolo, pričom rovnakých nepresností sa dopúšťa aj jej právny zástupca aj čo sa týka vyjadrenia k žalobe. Nikde vo vyjadrení sa nespomína, odporca chcel navrhovateľke uverejnením článkov pomôcť. Ak navrhovateľka nebola prijatá do práce vo VÚB, a.s. z dôvodu, že jej manžel sa dopustil trestného činu, potom sa jedná o priamu diskrimináciu, ktorá je zakázaná. Za takéto porušenie zákona odporca nezodpovedá.

Úlohou tlače je informovať o príbehoch ľudí v ich komplexnosti a je celkom bežné, že pokiaľ takéto trestné stíhanie zasahuje do života príbuzných, títo sa k tomu vyjadrujú a sú prinášané s tým súvisiace informácie.

Svedkyňa L. Š., redaktorka a autorka napadnutých článkov uverejnených v denníku Nový čas pri výsluchu uviedla, že bola na návšteve u navrhovateľky v byte s cieľom uskutočniť s navrhovateľkou rozhovor o prebiehajúcom trestnom stíhaní jej manžela. Navrhovateľka ju spoznala ako redaktorku TV Pohoda a tiež uviedla, že spolu chodili k jednému kaderníkovi. Svedkyňa jej oznámila, že v TV Pohoda už nepracuje a teraz je redaktorkou denníka Nový čas. Rozhovoru s navrhovateľkou bol prítomný aj jej kolega z denníka Plus jeden deň Z. I.. Navrhovateľka bola zúfalá, zložila sa, plakala. Hovorila, že jej manžel je nevinný a že urobia všetko preto, aby sa dostal na slobodu. Rozhovor si nahrávala, ale nahrávku nenašla. Navrhovateľku upozornila, že ju bude nahrávať. Pri písaní článkov čerpala z rozhovoru.

Pri konfrontácii svedkyne navrhovateľka uviedla, že svedkyňu nepozná a jej tvár jej nie je známa.

Z výsluchu svedkyne G.. L. Š. súd zistil, že navrhovateľka bola na výberovom konaní vo VÚB banke, a.s. na pracovnú pozíciu poradcu klienta. Navrhovateľka bola vážnou kandidátkou na túto pracovnú pozíciu a chceli ju vybrať. Nepovedala im však o sebe všetko, preto sa s ňou uskutočnilo ešte jedno neformálne stretnutie v obchodnom centre Laugarício v Trenčíne. Tam jej navrhovateľka otvorene povedala o trestnom stíhaní jej manžela. Túto informáciu však už svedkyňa obdržala od riaditeľky pobočky. Nebol to jediný dôvod, pre ktorý ju nevybrali, ale bol to vážny dôvod.

Súd vypočul aj navrhovaného svedka Z. I.. Ten potvrdil stretnutie redaktorky L. Š. v byte u navrhovateľky. Uviedol, že navrhovateľka inzerovala predaj kočíka a p. Š. sa ohlásila ako záujemca o jeho kúpu. Rozhovor sa týkal kočíka, p. Š. vôbec nevystupovala ako redaktorka denníka Nový čas. Nepamätal si, či bol rozhovor nahrávaný, určite nie s diktafónom v ruke, ale cez telefón možno áno, pretože p. Š. si fotila kočík. Rozhodne navrhovateľku neupozornila, že ju nahráva. On potom spoluprácu s p. Š. zrušil, nakoľko sa mu nepáčil jej spôsob získavania informácií, kvôli ktorému musel často chodiť na políciu. Jej praktiky neboli v súlade s novinárskou etikou. Témou rozhovoru navrhovateľky s p. Š. bol okrem kočíka aj článok inej redaktorky - Y.J. P.-S., ktorá taktiež písala o prebiehajúcom trestnom stíhaní manžela navrhovateľky a navrhovateľke sa článok nepáčil. Redaktorka p. Š. určite nedala navrhovateľke najavo, že chce od nej získať informácie ako redaktorka Nového času a určite jej navrhovateľka neposkytla žiadne fotografie. Tieto už mala stiahnuté z Facebooku.

Po výsluchu svedka Z. I. navrhovateľka uviedla, že si na neho nespomína. Je pravdou, že u nej bolo zopár ľudí v súvislosti s predajom kočíka, ale nepamätá si už ich tváre.

V záverečnej reči PZ navrhovateľky zhodnotil vykonané dokazovanie s tým, že z jeho výsledkov vyplynulo, že primárnym cieľom publikovaných článkov bolo ponížiť navrhovateľku i jej rodinu. Fotodokumentáciu odporca získal nelegálnym spôsobom a v článku uviedol citácie rozhovoru redaktorky s navrhovateľkou, ktorý sa nikdy neuskutočnil.

Odporca v záverečnej reči uviedol, že dokazovaním sa preukázalo stretnutie navrhovateľky s redaktorkou denníka Nový čas p. L. Š.Q. a že témou ich rozhovoru bola trestná vec jej manžela. Navrhovateľka uviedla vyhlásenia publikované v článkoch vedomá si skutočnosti, že ich poskytuje redaktorke Nového času. Nemôže teda legitímne namietať, že boli uverejnené. Navrhovateľka uverejnením svojich fotografií na internetových stránkach tieto vylúčila zo svojej intímnej sféry, preto ich rozširovanie nie je neoprávneným zásahom do jej osobnostných práv. Nikde v článkoch sa neuvádza, že by mala čokoľvek spoločné s trestnou činnosťou svojho manžela. Odporcovi nemôže byť na ťarchu ani to, že navrhovateľka neuspela vo výberových konaniach. Skutočnosť, že jej manžel bol trestne stíhaný, bola v jej bezprostrednom okolí dobre známa a sama navrhovateľka túto skutočnosť pri pohovoroch uviedla. Svedkyňa Š. potvrdila, že Nový čas nečíta a že dôvod, pre ktorý navrhovateľka neuspela , si už nepamätá. Čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy, predpokladom jej priznania je, že takáto ujma musí reálne vzniknúť, inak nie je čo reparovať. Navrhovateľka neuniesla dôkazné bremeno na svoje tvrdenia o príčinnej súvislosti medzi ujmou, ktorá jej mala vzniknúť a obsahom publikovaných článkov.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy, týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

Podľa § 12 ods. 2 Občianskeho zákonníka privolenie nie je potrebné, ak sa použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

Podľa § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa čl. 10 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd každý má právo na zachovanie svojej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a ochranu mena.

Podľa čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 10 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa čl. 17 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 17 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu.

Podľa čl. 17 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia, ktoré sú v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných , bezpečnosť štátu, verejnú bezpečnosť, ochranu verejného zdravia mravnosti.

Podľa čl. 8 bod 1. Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

Podľa čl. 10 bod 1. Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

Podľa čl. 10 bod 2. Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam, alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti, alebo práv iných, zabráneniu úniku informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

Právo na ochranu osobnosti predstavuje inštitút, v rámci ktorého sú nedielne chránené jednotlivé čiastkové práva zabezpečujúce občianskoprávnu ochranu konkrétnych stránok osobnosti fyzickej osoby. Predmetom ochrany sú jednak nemateriálne hodnoty a stránky osobnosti človeka, ako je napr. meno, česť, dôstojnosť, súkromie, telesná integrita, a jednak prejavy osobnej povahy, napr. podobizne a zvukové záznamy. Otázku prípadného negatívneho dotknutia týchto čiastkových práv v rámci práva na ochranu osobnosti treba u každého z nich posudzovať samostatne.

Z hľadiska skutkových okolností, z ktorých navrhovateľka v konaní vyvodzovala svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, treba poukázať na to, že do rámca vymedzeného ustanoveniami § 11 až 13 Občianskeho zákonníka patrí aj právo na súkromie, zahŕňajúce širokú oblasť súkromia fyzickej osoby, najmä jej súkromného života, intímnej a rodinnej sféry, ako aj vnútorného myšlienkového a citového života. V širšom zmysle sa toto právo týka aj života v rodine, manželských, partnerských, priateľských, či obdobných vzťahov. Takto chápané právo na súkromie spočíva v práve fyzickej osoby samostatne sa rozhodnúť podľa vlastného uváženia, či a v akom rozsahu majú byť skutočnosti z jej súkromného života sprístupnené iným alebo zverejnené. O porušenie práva na ochranu súkromia ide nielen v prípade neoprávneného získavania vedomostí a poznatkov o súkromí fyzickej osoby, ale tiež z neoprávneného rozširovania týchto poznatkov a vedomostí.

Medzi čiastkové práva tvoriace súčasť širšie koncipovaného práva na ochranu osobnosti patrí aj právo na podobu, zahrňujúce právo domáhať sa ochrany proti neoprávnenému zachyteniu podoby zo strany iného subjektu a právo na ochranu podobizne, obsahom ktorého je oprávnenie domáhať sa ochrany proti neoprávnenému použitiu podobizne - vrátane fotografickej snímky. Zásah do týchto čiastkových práv nemusí mať difamačný charakter, pričom treba odlišovať zásah do cti, dôstojnosti a vážnosti fyzickej osoby.

Zákon neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený a ktorý je spôsobilý privodiť ujmu fyzickej osobe. Za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti sa považuje konanie, ktoré smeruje proti osobnej a mravnej integrite fyzickej osoby, ktoré je objektívne spôsobilé znížiť jej dôstojnosť a vážnosť, a ktoré ohrozuje jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Osobitnými prípadmi dovolených zásahov, sú zákonné licencie. V niektorých prípadoch prichádza ku kolízii viacerých základných práv a osôb. V takom prípade je potrebné tento konflikt riešiť pomocou zásady spravodlivej rovnováhy a treba starostlivo uvážiť, či tento zásah nie je v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby, na ktorých treba vzhľadom na požiadavku zabezpečenia elementárnej úcty k dôstojnosti, alebo vážnosti jej osobnosti, za všetkých okolností bezpodmienečne

trvať. Okolnosti vylučujúce protiprávnosť zásahu, ktoré vychádzajú z hodnotenia závažnosti, významu a funkcie vzájomne si kolidujúcich porovnávaných záujmov dotknutej osoby na jednej strane a osobitných verejných záujmov na strane druhej, sú buď obsiahnuté priamo v právnych normách, alebo z nich vyplývajú.

Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je teda jednak to, že došlo k neoprávnenému zásahu, a jednak to, že zásah bol objektívne spôsobilý, aby z neho vznikla ujma na právach chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Obidva predpoklady musia byť splnené. Na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti sa nevyžaduje vyvolanie následkov, ale stačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť, alebo ohroziť tieto práva. Občiansky zákonník chráni občana i proti rozširovaniu nepravdivých, alebo znevažujúcich tvrdení bez ohľadu na to, či k takým tvrdeniam došlo písomne, tlačou, rozhlasom, televíziou, alebo inými médiami. Zverejnenie (či už vedomé, alebo nevedomé) nepravdivých informácií o fyzickej osobe treba vždy posudzovať ako neoprávnený zásah do jej osobnostných práv, a to aj v prípade, ak príslušná informácia nebude mať výslovne difamačný charakter. Podstatné totiž je to, že takto sa o konkrétnej fyzickej osobe vyslovuje nepravda, na základe ktorej tretie osoby môžu túto fyzickú osobu posudzovať skreslene (pritom nie je rozhodujúce ani to, či by išlo o negatívnu alebo pozitívnu informáciu). Zverejnenie nepravdivých informácií spravidla zakladá neoprávnený zásah, ktorý odôvodňuje požiadavku na poskytnutie primeraného zadosťučinenia. Ak pritom konkrétna fyzická osoba prezentovaná aspoň niektorým z jej charakteristických znakov (napr. podobizeň) je spájaná (aj nedopatrením) s kritizovanou alebo odsudzovanou činnosťou (resp. osobou), ide spravidla o zásah do práva na česť a dôstojnosť takejto osoby. Ak potom dôjde k takémuto zásahu verejným publikovaním, napríklad v celoštátnej tlači, takýto zásah bude spravidla spôsobilý znížiť je vážnosť a dôstojnosť v spoločnosti v značnej miere.

V prejednávanej veci odporca v sporných štyroch článkoch zverejnených v denníku Nový čas, vystavil bez súhlasu a vedomia navrhovateľky jej obrazové snímky, ako i snímky jej maloletého dieťaťa, pričom tieto spojil s informáciami aj snímkou jej manžela, ktorý bol objektom verejného záujmu ako verejný činiteľ, ktorý sa dopustil závažnej trestnej činnosti. Odporca predmetné snímky uverejnil napriek tomu, že navrhovateľka objektom verejného záujmu nebola a teda neobstojí jeho tvrdenie, že tak konal v súlade s právom verejnosti na informácie. V danom prípade sa právo verejnosti na informácie týkalo výlučne manžela navrhovateľky a teda realizácia tohto práva vo vzťahu k navrhovateľke bola vykonaná nad rámec zákona a nad rámec štandardu slobody prejavu. Vzhľadom na citlivosť trestnej kauzy, ktorá v tom čase rezonovala v médiách, identita navrhovateľky a jej maloletého dieťaťa ako aj jej osobná tragédia, nemala byť pretriasaná na verejnosti a akokoľvek spájaná s predmetnou kauzou, o to viac, že sa žiadneho poklesku , trestného, či morálneho nedopustila a nebola ani vyšetrovaná ako podozrivá. Odporca v tomto prípade porušil zásadu elementárnej úcty a taktu, preto jeho zásah možno považovať za neoprávnený a ako taký, nemôže požívať právnu ochranu. Vyjadrenia odporcu v článku uverejneného dňa 7.11.2011 o tom, že je zaujímavé, že navrhovateľka bola niekoľko rokov pracovníčkou banky, najskôr Slovenskej sporiteľne a potom Poštovej banky a v článku zo dňa 18.11.2011 tiež, že polícia sa zaoberá aj verziou, že práve ona mohla byť svojmu manželovi v lúpežiach nápomocná, vzbudzuje v čitateľoch dojem pravdivosti tejto informácie a zároveň odsúdenia hodnosti navrhovateľky. V predmetných článkoch naviac odporca uverejnil jej údajné vlastné slová , ktoré mala v rámci interwiev poskytnúť redaktorke Nového času L. Š.. V konaní sa však uskutočnenie takýchto slovných vyjadrení navrhovateľky nepreukázalo z čoho možno vyvodiť, že tieto jej údajné vyjadrenia v článkoch boli v celom rozsahu vyfabulované a teda nepravdivé. Redaktorka L. Š. napriek jej tvrdeniu, že rozhovor s navrhovateľkou nahrávala, súdu túto nahrávku neposkytla s odôvodnením, že ju nevedela nájsť. Nepreukázalo sa ani ďalšie tvrdenie odporcu, že navrhovateľka mala vedomosť v tom, že rozhovor poskytuje redaktorke denníka Nový čas. Svedok Z. I., pracujúci ako redaktor denníka Plus jeden deň, ktorý bol osobne prítomný rozhovoru uviedol, že sa L. Š. rozhodne ako redaktorka Nového času nepredstavila, ale predstavila sa ako záujemkyňa o kúpu kočíka, ktorý navrhovateľka v tom čase inzerovala. Tiež uviedol, že konanie redaktorky bolo krajne neetické, a že práve z toho dôvodu, že p. Š. získavala informácie do svojich článkov takýmito neetickými spôsobmi, s ňou prerušil spoluprácu. Rovnako uviedol, že navrhovateľka nebola upozornená na zvukovú nahrávku a že nahrávka bola zrejme vykonaná cez mobilný telefón, určite nie na diktafón. Súd preto s poukazom na tieto skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania uzavrel, že odporca nekonal v dobrej viere s cieľom poskytnúť verejnosti presné a dôveryhodné informácie v súlade s novinárskou etikou a teda jeho prioritou bola honba za senzáciami za účelom zvýšenia predajnosti jeho periodika a dosiahnutia zisku. Odvolávky odporcu v jeho písomnom vyjadrení na judikatúru ESĽP neobstoja, nakoľko tieto odvolávky (nie

judikatúra ESĽP) postrádajú vnútornú jednotnosť a logiku s kontextom prejednávaného prípadu a nemožno ich naň z toho dôvodu aplikovať. Rovnako neobstojí jeho tvrdenie, že navrhovateľka sama vylúčila obrazové snímky svojej rodiny zo svojej intímnej sféry tým, že ich zverejnila na internetových stránkach a na Facebooku. Odporca bez súhlasu navrhovateľky nebol nijako oprávnený tieto snímky rozširovať a akokoľvek ich používať na svoje účely, nakoľko zákonná licencia, na ktorú sa odvolával, smerovala výlučne k manželovi navrhovateľky, nie ku nej samotnej a k jej dieťaťu. Preto súd považuje použitie týchto snímok za rozporné s osobnostným právom navrhovateľky a za neoprávnený zásah do jej práv. Realizácia slobody prejavu a prinášanie informácií o otázkach verejného záujmu nie je právom výsostným, ktorým možno neprimerane obmedzovať, či popierať iné rovnocenné právo fyzických osôb na ich súkromie a prejavy osobnej povahy. Použitie snímkov navrhovateľky a jej maloletej dcéry bez prekrytia ich tvárí a v súvislosti s trestnou činnosťou jej manžela, vrátane redaktorkou vyfabulovaných priamych vyjadrení navrhovateľky a tiež upriamenie pozornosti čitateľov na navrhovateľku ako možného pomocníka (spolupáchateľa)pri trestnej činnosti jej manžela, považuje súd za neprimerané. Takýto zásah bol jednoznačne spôsobilý zasiahnuť do jej cti, vážnosti a dôstojnosti a to bez ohľadu na to, či ním boli vyvolané priame, alebo nepriame následky. Navrhovateľka argumentovala, že v súvislosti s konaním odporcu stratila možnosť zamestnania sa na pracovných pozíciách v rôznych spoločnostiach, v ktorých absolvovala výberové konania. Najmä jej neúspech vo výberovom konaní na pracovnú pozíciu poradcu klienta vo VÚB banke, a.s., bol priamo ovplyvnený uverejnenými článkami v Novom čase. Vykonaným dokazovaním sa táto skutočnosť hodnoverne nepreukázala a vypočutá svedkyňa L. Š. ju nepotvrdila. Navrhovateľka mohla totiž neuspieť aj z toho dôvodu, že finančné inštitúcie preverujú uchádzačov na pracovné pozície zo všetkých hľadísk a informáciu o trestnej činnosti jej manžela mohli mať aj z iných zdrojov, než z tlače. Celkom však nie je možné vylúčiť ani to, že rozhodnutie VÚB, a.s., bolo ovplyvnené negatívnymi informáciami o navrhovateľke z článkov v Novom čase, pričom predvolaná svedkyňa sa mohla snažiť svojimi opatrnými vyjadreniami zakryť diskriminačný postup svojho zamestnávateľa voči navrhovateľke, čomu nasvedčuje aj fakt, že spočiatku odmietla pred súdom vypovedať. Konanie odporcu tieto nepriaznivé následky ale mohlo vyvolať, alebo bolo prinajmenšom spôsobilé jej práva v pracovnej sfére ohroziť. Ide najmä o jeho vyjadrenia, že polícia pracuje aj s verziou, že by navrhovateľka mohla byť ako dlhoročná pracovníčka banky svojmu manželovi pri jeho lúpežiach nápomocná. Táto skutočnosť sama o sebe priamo navodzuje v čitateľoch domnienku, že sa aj ona dopustila trestného činu, a preto ju priamo ohrozuje v jej postavení v spoločnosti ako aj v osobnom živote. Odporca v rozpore s oprávnenými záujmami navrhovateľky uviedol vo všetkých článkoch aj meno navrhovateľky, ktoré je predmetom osobitnej ochrany podľa § 11 Občianskeho zákonníka.

Všetky vyššie uvedené skutkové zistenia tunajšieho súdu vrátane vyhodnotenia dôkazov, ktoré vyústili do záveru o neoprávnenom zásahu odporcu do osobnostných práv navrhovateľky boli dôvodom, pre ktorý súd priznal navrhovateľke aj nemajetkovú ujmu v peniazoch. Ujma, ktorú navrhovateľka na svojej cti a vážnosti utrpela, je ujmou, ktorú nemožno napraviť iným spôsobom.

Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je určenie vzťahu medzi mierou ujmy na hodnotách ľudskej osobnosti a konkrétnym finančným vyjadrením náhrady takejto ujmy; vždy ide o právny nástroj, ktorého úlohou je zabezpečiť rešpektovanie a ochranu osobnosti fyzickej osoby.

Z obsahu ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka nevyplýva skutočnosť, že by priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch bolo podmienené priznaním morálnej satisfakcie. Podmienkou jej priznania je predovšetkým skutočnosť, že v dôsledku zásahu dôjde k zníženiu dôstojnosti alebo vážnosti fyzickej osoby v značnej miere. Posúdenie splnenia tejto podmienky je predmetom voľnej úvahy súdu, ktorý musí vychádzať z jednotlivých okolností, ako aj celkovej povahy konkrétneho prípadu. Podľa ustálenej judikatúry súdov objektívnym kritériom posúdenia dôvodnosti priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je zistenie, či by v konkrétnej situácii , za ktorej k neoprávnenému zásahu došlo, vzniknutú ujmu vzhľadom na jej intenzitu, rozsah a trvanie, ako závažnú pociťoval každý, kto by sa nachádzal na mieste a v postavení postihnutej fyzickej osoby. Berie sa do úvahy aj to, či zásah bol realizovaný v denníku, ktorý vychádza v značnom náklade, patrí medzi najčítanejšie, či sa stal na titulnej strane, mal výrazný titulok a podobne. Výšku náhrady určuje súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo.

V prejednávanej veci došlo podľa názoru tunajšieho súdu k zásahu do dobrej povesti navrhovateľky a k zníženiu jej vážnosti a ľudskej dôstojnosti v nasledovných smeroch :

- došlo k zverejneniu podobizne navrhovateľky a jej maloletej dcéry bez prekrytia ich tvárí v štyroch prípadoch v spojitosti so silne medializovaným prípadom závažnej trestnej činnosti jej manžela

- došlo k zverejneniu podobizne navrhovateľky a jej maloletej dcéry bez súhlasu a vedomia navrhovateľky

- došlo k zverejneniu jej mena a nežiaducej identifikácii jej osoby

- došlo k uverejneniu vyfabulovaných vyjadrení navrhovateľky v priamej reči, ktoré navrhovateľka nevyslovila

- redaktorka denníka Nový čas v záujme získať informácie neupozornila navrhovateľku na vyhotovenie zvukového záznamu rozhovoru

- redaktorka navštívila navrhovateľku pod zámienkou kúpy inzerovaného kočíka, bez informovania navrhovateľky o tom, že je redaktorkou Nového času, a teda v rozpore s novinárskou etikou

- v článkoch bola uverejnená závažná informácia o možnej spolupráci navrhovateľky s páchateľom lúpeže

- bola uverejnená fotografia navrhovateľky z pojednávacej miestnosti na odvolacom súde v rozpore s jej oprávnenými záujmami

- články boli uverejnené s cieľom zvýšiť predajnosť periodika s následným profitovaním na osobnej tragédii navrhovateľky a teda zo zavrhnutiahodných pohnútok

Bezohľadný prístup odporcu k osobnostným právam navrhovateľky bol objektívne spôsobilý poškodiť jej meno, dobrú povesť, dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti, poškodiť ju v jej spoločenskom (najmä pracovnom) prostredí, minimálne v meste, v ktorom bývala, ako aj v jeho širšom okolí.

Súd dospel k názoru, že ujmu, ktorú navrhovateľka publikovaním článkov s odkrytím jej identity, teda podobizne a mena, v tesnej spojitosti so závažnou trestnou činnosťou jej manžela, ktorému mala byť nápomocná, by na jej mieste rovnako pociťovala každá osoba, ktorá by sa nachádzala na jej mieste. Nežiaducou publicitou navrhovateľky a jej dieťaťa sa výrazne znížila šanca navrhovateľky na normálne fungovanie v spoločnosti.

Výšku nemajetkovej ujmy súd priznal v závislosti na miere, v akej prišlo k zásahu, ako aj v závislosti na čítanosti a predávanosti periodika, ktorého vydavateľom je odporca. Nemožno abstrahovať, že odporca bulvárnym spôsobom vyhľadáva a zverejňuje informácie o osobách, ktoré ani nie sú objektom verejného záujmu a aj v danom prípade prekročil svoju spravodajskú licenciu, preto sa nemôže dovolávať slobody prejavu, nakoľko táto nie je bezbrehá. I keď články mali aj spravodajský charakter a to ohľadne trestného stíhania manžela navrhovateľky , nebolo potrebné škandalizovať jeho manželku a deti a tým zvyšovať ich utrpenie v súvislosti s týmto prípadom. Vo všeobecnosti je známe, že bulváru chýba akákoľvek úcta k základným hodnotám všeobecne akceptovaným spoločnosťou a jednotlivcami. Keďže nemajetková ujma nemá len nápravný a vyrovnávací účel, ale aj účel sankčný, súd s prihliadnutím na túto skutočnosť priznal navrhovateľke nemajetkovú ujmu vo výške 10.000 €. Zvyšok nemajetkovej ujmy v sume 10.000 € zamietol, nakoľko žaloba na ochranu osobnosti nemôže byť súčasne dôvodom na obohatenie sa jednotlivca ani by nemala mať vo vzťahu k žalovanému likvidačný charakter. Priznanú náhradu tunajší súd považuje za primeranú.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 3 O.s.p. Rozhodnutie o výške plnenia záviselo na úvahe súdu, preto súd priznal navrhovateľke plnú náhradu trov konania, ktorá spočívala v zaplatení súdneho poplatku v sume 666 € a v náhrade trov právneho zastúpenia advokátom JUDr. Jánom Legerským, ktorý trovy vyčíslil písomným podaním zo dňa 26.9.2014. \súd priznal odmenu za4 úkony právnej pomoci (1. prevzatie veci a príprava zastúpenia dňa 7.10.2013 v sume 91,29 € + 7,81 € rež. paušál; 2. účasť na pojednávaní dňa 13.2.2014 v sume 91,29 € + 8,04 € RP; 3. účasť na pojednávaní dňa 22.5.2014 /od 9,00 hod. - 11,10 hod./ v sume 182,58 € + 8,04 € RP; 4. účasť na pojednávaní dňa 25.9.2014 v sume 91,29 € + 8,04 € RP), ďalej cestovné náhrady za použitie motorového vozidla na

cestu z Trenčína do Bratislavy a späť na pojednávania v dňoch 13.2.2014, 22.5.2014 a 25.9.2014, spolu 210,17 € /69,36 € + 70,03 € + 70,78 €/ ; náhradu za stratu času cestou z Trenčína do Bratislavy a späť / 18 polhodín po 13,40 € /, celkom 241,20 €; 20% DPH v sume 187,95 €, teda celkom v sume 1.127,70 €, všetko podľa§§ 10 ods. 1 a 8, § 13 ods. 1 písm. a) a d), § 15 písm. a) a b), § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 a podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II na Krajský súd Bratislava, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie zhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.